

הפסוק בפסוק כרה - "ויפי' צהר ה'
מאק: צניאל יעקב זצ"ל

סגן - צב - הפסוק כרה ^①

הקשר לפרשת פרה:

בהפטרה כתוב: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם", שהוא מכוון כנגד פרשת פרה שנאמר בה פרטי דיני מיחטאת.

הפסוק כ"ט ^②

הראשונים ז"ל [תהלים קלב, יג]: "כי בחר ה' בציון" לעתיד, אז "אָוָה" — הם שלש אותיות הנזכרות — "למושב לו". נמצא, הפגם בעוונות הרבים הוא בחמש אותיות הנזכרות, ולעתיד הקדוש ברוך הוא ישלים תיקונם כראוי. וזהו שאמר "אני ה' בניתי הנהרסות", רוצה לומר ה' נהרסות, דהיינו, ה' אותיות אשר נהרסות בפגם אבנה אותם. "נטעתי הַנְּשָׁמָה" — קרי בה "נְשָׁמָה" בלא דגש, כי הנפש רוח נשמה הם כנגד מחשבה ודיבור ומעשה [זוהר חדש יתרו דף מב ע"ב; שער הגלגלים הקדמה יא], ולעתיד יהיה טהרת המחשבה, ואז תאיר הנשמה שהיא כנגד המחשבה.

לו. וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׂאָרוּ סְכִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי ה' בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נְטַעְתִּי הַנְּשָׁמָה אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי: נראה לרמוז, כי ידוע, בחטא אדם וחוה נפגמו שתי דלתי"ן של שם "שדי" ושם "אדני", ונשאר "שי" "אני". ובזה פירשו המקובלים רמז הכתוב, מה שאמרה חוה [בראשית ג, יג]: "הנחש הִשְׂיֵאֲנִי וְאָכַל", שהוא שי אני. ועל אלו השתי דלתי"ן הזהירה תורה [משלי ח, לד]: "אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום", שישתדל לתקנם. גם עוד, אין השם שלם ואין הכסא שלם, דכתיב [שמות יז, טז]: "כי יד על כס יה", כביכול הופרדו ה"ו של השם והכסא. ועל זה פירשו

הפולחן מכה - "וי' דבר ה'

מלך: בן יואל עקב זצ"ל

מספר אלמנטר זה קטנו פגסלו ומתן סבס
הספר מוסר עקב אגיק' חיים

"החורבן והתקומה

הנביא זכריה מתנבא על עת הגאולה העתידה, ואומר: "ביום ההוא יגדל המספר בירושלם וגו', וספדה הארץ משפחות משפחות לבד וגו'" (זכריה י"ב). ביום הגדול העתיד, היום אשר ישיב ד' את שבות אהלי יעקב אל עיר הקודש ירושלים, ושארית ישראל ישובו לציון, יהיה מספר גדול בירושלים, וספדה הארץ משפחות משפחות.

מבואר שבהיותנו בגלות הקב"ה שם בקרבינו "לב אבן". ולפי מה שהקדמנו, הצורך באותו "לב אבן" מבואר. רק "לב אבן" יכול להחזיק מעמד בכל הצרות שעוברות עלינו, כאשר בכל דור ודור עומדים עלינו אויבנו לכלותינו. רק בשל אותו "לב אבן" אין אנו יוצאים מדעתנו ויש לנו את הכח לבנות מחדש.

דברים אלו אומרים דרשני. הלא לעת הגאולה העתידה לכאן היה צריך להתקיים בירושלים — "ששון ושמחה ימצא בה" — , ומה הוא ענין הבכי והמספר הגדול הלוה בשבט ד' את שבות עמו?

אולם כאמת אין מצב זה של "לב אבן" מצב רצוי. מצויים אנו להדבק במדותיו של הקב"ה. "מה הוא רחום אף אתה, מה הוא חנון אף אתה". עלינו להרגיש ולהשתתף בצער הזולת. לעת הגאולה העתידה, אחרי ש"המחנה הנשאר" יבנה וישקם את הנהרסות, ובנין בית ישראל יעמוד איתן בירושלים, אזי יסיר הקב"ה את לב האבן מקרבינו. ויתן לנו "לב של בשר". פתאום נרגיש כאמת את כל הצער והכאב שעבר עלינו... "ביום ההוא יגדל המספר בירושלים וגו' וספדה הארץ משפחות משפחות..."

אנו, שארית הפליטה אשר השאיר ד', אחרי אשר שרף את השריפה הגדולה בה נהרגו רוב בנין ובנין של אחינו בני" בארצות אירופה, צריכים היינו לצאת מדעתנו. איך אפשר להמשיך להתקיים אחרי שנרצחו אבותינו ואימותנו, אחינו ואחיותנו, בנינו ובנותינו, וכל עולמינו חרב עלינו?!

עד אז מצויים אנו ליחד רק שלשה שבועות בשנה לבכי ומספר — ימי בין המיצרים. את שאר ימות השנה עלינו ליחדם לשיקום ולבניית הנהרסות.

אלא שיעקב אבינו, בעת שעשיו בא להלחם בו, חילק את המחנה שלו לבי' מחנות. "אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה" (בראשית ל"ב). לאיזו תועלת ישאר ה"מחנה הנשאר"? אם יצאו מדעתם אין בהם שום תועלת. התועלת. שבהשארת מחנה אחד היא רק כדי להקים מחדש את אשר נחרב.